

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. Christus flagellatus. Quæ duo infidelem à Christo avocant, dolor &
ignominia, fidelem ad Christum vocant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

partes terra. Itemque alibi: Eum autem, qui modico quam Angeli minoratus est, videmus Iesum propter passionem mortis, gloria & honore coronatum. Sic beatissima Virgo prius se ancillam dixit quam esset mater, ut esset prima post Christum quae se postremam fecerat. Sic sanctus Ioannes Baptista, priusquam diceretur major inter homines, se in finem dixit, & indignum, qui vilius exhiberet officium Christo; Non sum dignus, inquit, solvere corrigiam calceamentorum eius.

Sic à primo ad ultimum, aut potius ab ultimo ad primum, agnosces ordinem gloriae & honoris, ut quò quis se sponte demiserit, aut se aliunde humiliatum voluerit, eo magis

exaltatus & sublimatus fuerit. *Gloriam praedit humilitas*, ait Sapiens. Tu ergo qui quæris gloriam, quomodo non amas humilitatem, aut si humilitatem amas, quomodo fugis humiliationem, in qua unâ probatur vera humilitas? Non sic Christus, non sic; qui se omnium infimo posthabitu vidit! *Beatus qui ubique te duces habet Domine Iesu, non illum de Asce. refugam spiritum, qui statim ascendere voluit, Dom. Et tota Divinitatis à dextera percussus est. Nos autem populus tuus & oves pascuae tuae, sequamur te, per te, ad te, quia tu es Via, Veritas, & Vita: Via in exemplo, Veritas in promisso, Vita in premio.* Sic aptè sanctus Bernardus.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Caco nato. Ioan. 9.

VIDE in 4. parte, hebdomadam vicesimam, quæ tota de illo est per singulas Ferias.

FERIA QVINTA. CHRISTVS FLAGELLATVS.

Tunc apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit. Ioan. 19.

VERITAS PRACTICA.

Quæ duo Infidelem à Christo avocant, dolor & ignominia; Fidelem ad Christum vocant.

Christiano nihil beatius; & sicut ille inde à Christo recedit longius, sic idcirco fidelis accedit propius.

I. PUNCTUM.

SENSVS EST, Quod sicut Infideli nihil videtur miserius quam ignominia simul & poena, qua in Christo praesertim apparuit, & à quo proinde ille avocatur: Sic fideli Christiano nihil est beatius quam illa duo, propter quæ idcirco magis Christo adheret.

RATIO est, quia propterea infideli nihil his miserius videtur quàm de rebus iudicet per rationes humanas, secundum quas ita iudicatur. Sed fidelis Christianus non ita de rebus iudicat, sed potius per rationes aeternas, secundum quas nihil est beatius quam ignominia & poena fortiter tolerata.

Ergo sicut Infideli nihil illis miserius, sic fideli

CVM, ut ait sanctus Lucas, *Iudæi instarent contra Christum, vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur, & invalescerent voces eorum: Pilatus nondum quidem propterea contra conscientiam voluit innocentem damnare morte, sed contra omne jus damnavit virgis; Si enim est innocens, cur flagellabitur? Sic videlicet multi nollent eum lethaliter offendere, sed in levioribus quas putant, culpis, non verentur. Tunc ergo, inquit sanctus Ioannes, apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit. Id est, iussit flagellari, vel ipse primus flagellum impegit.*

Cogita quam crudele simul & ignominiosum

If. 3.

niosum supplicium ! denudatur Agnus ille mansuetissimus & castissimus coram turba procacissima ; columnæ alligatur , parantur flagella cujuscunque modi ; Lictoribus spondentur præmia , hominem ut dilanient ; certatim in tenerrimum corpus contenditur ; sanguis undique defluit , venæ dissecantur , arteriæ comprimuntur , nervi franguntur , caro rota dissolvitur , ossa ipsa conteruntur , iam non est species neque decor , ut prædixit Isaias , & vidimus eum & non erat aspectus , & desideravimus eum , virum doctum & scientem infirmitatem ! & quasi absconditus vulcus eius , & despectus , unde nec reputavimus eum . Et nos putavimus eum quasi leprosum , & percussum à Deo & humiliatum . Hæc putatur fuisse intentio pilati , ut in miserimum , qui effici posset , statum conliceretur , quo fatiari possent Judæi , & retardari ne ultra pergerent ad petendam ejus mortem . Sic ergo factum est ut jusse præles , quidquid humana & diabolica industria cogitari & fieri potuit ad dilacerandū corpus , cogita in id totū esse confiatum , & recogita quousq ; tandem crudelitatis devēru sit !

Quis verò tum boni Jesu animus , quæ cogitationes , quæ patientia ! quæ magnanimitas , quæ de te intentiones ! Nempe te in mentem habebat , tua peccata expiabat , tibi remedia & exemplum parabat , ut si quando incideret similis casus ignominia cum pœna conjuncta , disceres quo animo sufferenda . Habeto illi gratiam & pete lumen ad hanc eminentissimam torius Christianæ profectio- nis Veritatem , quæ tibi nunc proponitur clarius cognoscendam : Quæ duo scilicet , infidelē à Christo advocant , dolor & ignominia , quibus nihil miserius reputat infidelis : illa ipsa duo Fidelem ad Christum magis vocant , quibus nihil beatius & optabilius credit Christianus .

Quid est enim cur infidelis ita judicet ? nempe quia judicat secundum faciem , secundum apparentiam externam , secundum sensum naturalem , secundum rationes humanas , secundum præsentem vitam , in qua consideratione non est dubium , quin talis status sit omnium miserimus , quia nihil est , quod magis adversetur carni & languini , quæ est regula judicij , quod infidelis & carnalis format de rebus hujus mundi , sicut ait sanctus Augustinus : In homine carnali tota regula intelligendi , est consuetudo cernendi . Sed va qui dicitis malum bonum , & bonum malum , ponentes te-

nebras lucem , & lucem tenebras : ponentes amarum in dulce , & dulce in amarum . Nonne tu sic in multis judicas ?

II. PUNCTUM.

SED fidelis Christianus de rebus non ita iudicat , sed potius per rationes Evangelicas & æternas à Christo Domino institutas , secundum quas nihil gratius quàm ita pati .

Non contemplantur nobis quæ videntur , inquit Apostolus , postquam dixit , in omnibus tribulationem patimur sed non angustiamur : aporiamur , sed non desistimus : persecutionem patimur , sed non derelinquimur ; humiliamur sed non confundimur : deicimur , sed non perimus : semper mortificationem Jesu Christi in corpore nostro circumferentes , ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris ; Et post pauca ; propter quod non desicimus , sed licet is , qui foris est , noster homo corrumpatur , tamen is , qui intus est , renovatur de die in diem . Id enim , quod in præsentem est momentaneum & leve tribulationis nostra supra modum in sublimitate , æternum gloria pondus operatur in nobis : non contemplantibus nobis quæ videntur . Quæ enim videntur temporalia sunt , quæ autem non videntur , æterna sunt . Scimus enim quod si terrestris domus nostra huius habitationis dissolvatur , quod ædificationem ex Deo habemus , domum non manufactam , æternam in cælis .

Ex quibus verbis , tria habes ad rem nostrā valde accommodata ; primum qualis esset Christianorum vita , de omnibus enim loquitur Christianis vi ventibus . Secundum , qualis eorum animus in tam misero vivendi genere , quàm fortis , quàm constans & alacer . Tertium denique est , unde pateretur tantā constantiā , nempe ex consideratione æternorum , quibus promerendis sicut nihil propius & apertius quàm pœna & ignominia , sic istis doloribus constanter perferendis nihil potentius quàm æternorum consideratio . Quisquis enim ex hac æternorum consideratione res metitur , sic ratiocinatur & judicat ; Media participant rationem finis , & eò magis participant quod certiora sunt media ; Atqui finis noster est beatitudo æterna , media autē , quæ propius & certius attingunt illum finem , sunt ignominia & pœna ; ergo ipsa sunt beata : ergo nihil beatius quam in ipsis constantem esse . Sic apertè Christus Dominus &

verbo

Vide in 1.
parte, in
festo san-
cti An-
tonii.

verbo & exemplo; Beati qui persecutionem patiuntur, Beati cum maledixerint vobis h. mines. Nulla est pagina Evangelii quæ non id tonet; nulla Christi Domini actio quæ non id confirmet. Et in his adhuc notas, adhuc dubitas, adhuc te miserum dicis, ubi Evangelium te beatum clamat! ubi est fides tua?

III. PUNCTUM.

Sicut ergo Infidelis, qui res ex sensu tantum humano metitur, nihil apparet miserius quam ignominia simul ac pœna, & proinde à Christo retrahitur: sic à contra, fidei Christiano qui de rebus aliter iudicat, ex regula scilicet æternorum, & ex Evangelio Christi, nihil credit illis beatius. Quia beatos faciunt seu disponunt proximè ad veram beatitudinem, quæ dispositione & statu nihil beatius in terris æstimari potest, ac proinde tanto magis ad Christum attrahitur qui totus in illis est. Unde enim pecunia, commoditates, honor, voluptas, & alia quæ naturali appetitu concupiscuntur, putantur esse bona, nisi quia beatos faciunt in hac vita? Beatum dixerunt populum cui hæc sunt. Cur nõ igitur meliori jure ignominia & pœna in bo-

nis censebuntur, cum tam verè beatos faciant quam verè una est beatitudo æterna, quæ inde certius comparatur? Si verè beata posset esse hæc vita, seu si beatitudo vera hic esset, vera essent bona quæ beatam hanc vitam facerent: sed cum nulla sit talis beatitudo, restat sola hic esse verè bona, quæ solum veram beatitudinem, id est æternam & cœlestem attingunt, donec ea perfruamur.

Si in hac vita tantum, inquit Apostolus, in 1. Cor. 15. Christo sperantes sumus, miserabiliores sumus omnibus hominibus; sed in æterna spes nostra sita est, unde & Beatiores sumus. Gloriamur in Rom. 5. spe gloria filiorum Dei, ait idem, non solum autem, sed & gloriamur in tribulationibus, scientes quod tribulatio patientiam operatur, patientiam autem probationem, probatio vero spem; Quasi diceret, ut explicat sanctus Bernardus, glo- Sermon. 17. riamur in tribulatione sicut in ipsa gloria, in Ps. 90. quia in tribulatione spes gloria, imò & ipsa gloria continetur, sicut spes fructus in semine, sic & ipse fructus in semine est. Seminatur 2. Cor. 15. in ignobilitate, surget in gloria: Vel si seminatur in gloria; surget in ignobilitate. Mutaverunt Ps. 105. gloriam suam!

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Adolescente mortuo suscitato in Civitate Naim. Luc. 7.

VIDERI debet Dominica 15. post Pentecosten, quæ est prima quartæ partis, ubi hoc idem Evangelium proponitur, atque inde sex Veritates Practicæ colliguntur.

FERIA SEXTA.
CHRISTVS PER LVDIBRIVM,
Rex & Homo dictus.

Ecce homo.

Ecce Rex vester. Ioan. 19.

VERITAS PRACTICÆ.

Sic prudenter cavendum, ne vituperetur Ministerium tuum; ut si nimis id caves, non satis caveas.

RATIO EST, Quia non satis caves, si cum offensione caveas.
Sed si nimis caves, non nisi cum offensione caves.

Ergo ne quid nimis, ne quid simul non satis sit: Ac proinde sic cavendum, ne vituperetur ministerium tuum, ut si nimis caves non satis caveas; & tu ipse magis illud vituperes.

I. PUNCTUM.

Flagellationem hæc proximè secuta sunt, quæ narrantur ab Evangelistis, Tunc mili- Matt. 27.